

— Den ærede Minister sagde endelig for det Trede, at Udsigten til at faae de gode Præster jo vilde forøges, naar der ikke fordreides nogen Ansøgning; naar Vedkommende kunde melde sig uden videre, saa vilde der komme en stor Mængde dygtige Præster tilstede, hvoraf der i sin Tid kan stee et Valg ved den omtalte Stigning, der isørigt, som sagt, for mig stiller sig som et noget tvivlsomt Experiment. Jeg vil her til bemærke, at det vel kan være Tilfældet, at en enkelt Gang en eller anden dygtig ung Mand kan være bleven holdt tilbage fra at betrede Sagførerbanen paa Grund af den Omstændighed, at han skulde søge om Tilfælde dertil; men i Reglen troer jeg ikke, at denne Betragtning har saa overmaade meget at sige, saaledes at man virkelig skulde fremkalde en større Conflux ved at aabne Afgangen uden Ansøgning. Den ærede Minister tillade mig at sige det, jeg troer i Grunden, at dette mere er en Taalemaade, med mindre den ærede Minister skulde opfatte Sagen paa samme Maade, som det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring), der sagde, at det er godt, at de unge Jurister komme til at gaae ud paa Landet, der kunne de vinde Befolningens Tillid, og der vilde de kunne uddanne sig til at blive praktiske Mænd; det viser sig nofsom, at de danske Jurister ere praktiske Folk og derfor ere meget søgte som Fuldmægtige paa Amtstuer og deslige. Dette kunde jo være meget sjønt og rigtigt, dersom det, som det dreiede sig om, naar der er Tale om aandelig Overlegenhed og Kundskabsfylde, var dette, at man havde Evne til at bevæge sig i landlige Forhold; men det ærede Medlem erkjendte jo selv, at naar den nye Retsspleie skulde træde ind i Livet, saa forslø det dog ikke med denne praktiske Dygtighed, som man havde erhvervet ved at færdes ude paa Landet, saa blev der Spørgsmaal om virkelig videnskabelig Dygtighed og theoretisk Indsigt i Forholdene. Sjørigt vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Lovforslaget gaar meget videre, end han sagde, at opretholde de danske Juristers Afgang til at blive Underrettsagførere, thi Lovforslaget gaar ud paa at give dem en Ret til at blive Underrettsagførere, naar de have faaet en vis Charakter og i et

visst Antal Aar have været i en vis Stillning. Det er netop denne Udvikelse, der for mig er det Færlige. Dersom Lovforslaget kun var gaaet ud paa at opretholde deres Afgang til at blive Sagførere, saa vilde jeg for mit Vedkommende have sagt: Vel mener jeg, at den Tid er kommen, da man ganske kunde undvære de danske Jurister, men jeg vil ikke gjøre noget Forslag i den Retning, og navnlig kunde det ikke falde mig ind at ville betage de nuværende danske Jurister den Afgang, de hidtil have haft. Men anderledes stiller Sagen sig, naar der er Spørgsmaal om at give dem en Ret; derved er det netop, at man kalder frem paa Markedet denne store Sværm, der efter min Formening vil blive en Hindring for den forestaaende Ordning af Retsspleien, saaledes som jeg troer, at man i sin Tid vil ansee den for at være ønskelig. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds havde et fjerde Argument til Forsvar for Loven, idet han sagde, at jo flere Sagførere der blive, desto bedre for Folket; Concurrencen giver billigere Varer (En Stemme: Og gode Varer!), og gode Varer kan man maaskee ogsaa mene. Hvad det Sidste angaaer, er jeg dog overbevist om, at det er fuldstændig urigtigt. De Varer, man vil faae ad den Vej, vilde for en stor Deel blive meget flette, men hvad det angaaer, at de skulde blive billige, saa kan det maaskee være rigtigt, seet fra eet Standpunkt, sjøndt Erfaringen nofsom viser, at de Folk, der ere saa uhykkelige at falde i Hænderne paa Commissionairer, i Reglen maae bøde meget dyrere, end de, der henvende sig til dygtige og indsigtsfulde Folk; de betale vel ikke saa meget paa eengang, men de betale oftere og i længere Tid Lidt ad Gangen, saa at Summen maaskee bliver nok saa stor. Men man maa ikke glemme, naar man overhovedet her taler om Prisen, at man ikke blot maa see paa det, der udbetales directe, man skal ogsaa see paa det, der udbetales indirecte; dersom en Mand bliver stilt ved sin Velsærd, saa er det ham i Sandhed en meget daarlig Trøst, at han kun har betalt et lille Procuratørsalair; han maa hellere betale et godt Salair og saa vinde sin Sag og bevare sin Eien- dom. Dette Raisonnement, at det er bedre